

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2007/033 Mo

in de klacht nr. 2006.1912 (044.06)

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Op 22 september 2005 was de auto van klaagster betrokken bij een aanrijding met een bij verzekeraar tegen het w.a.-motorrijtuigrisico verzekerde auto. De aanrijding ontstond toen klaagsters auto de bij verzekeraar verzekerde auto inhaalde op het moment dat de bestuurder van laatstgenoemde auto linksaf een inrit wilde inrijden.

Blijkens het door de bestuurder van klaagsters auto ondertekende aanrijdingsformulier reed hij met een snelheid van circa 75 kilometer per uur, maar is ter plaatse een snelheid van 80 kilometer per uur toegestaan, en reed de tegenpartij circa 30 kilometer per uur. In het aanrijdingsformulier vermeldt de bestuurder van klaagsters auto dat hij de tegenpartij aansprakelijk acht: '(...) deze gaf veel te laat richting aan ik was al aan het passeren en draait zonder te kijken links af'.

De bestuurder van de bij verzekeraar verzekerde auto heeft de voorzijde van het aanrijdingsformulier ondertekend. De achterzijde van het formulier, waarop staat vermeld dat hij tijdig richting had aangegeven en reed met een snelheid van 20 tot 30 kilometer per uur, terwijl de bestuurder van klaagsters auto met een snelheid van 85 tot 90 kilometer per uur reed, is door de verzekeringnemer ondertekend. Deze verzekeringnemer heeft een verklaring afgelegd inhoudende dat zij inzittende in de auto was, dat de bestuurder van haar auto ruim van tevoren richting had aangegeven, dat hij afremde tot een snelheid van 20 a 30 km per uur en toen licht instuurde, dat de inhalende tegenpartij toen met flinke vaart op haar auto inreed, en dat het remspoor van de inhalende auto 15 meter bedroeg. Ook de bestuurder van de bij verzekeraar verzekerde auto heeft verklaard dat hij ruim van tevoren richting had aangegeven, afremde tot een snelheid van 20 a 30 km per uur en toen licht instuurde, dat de inhalende

2007/033 Mo

tegenpartij toen met flinke vaart op de door hem bestuurde auto inreed, en dat het remspoor van de andere auto minstens 15 meter bedroeg.

De klacht

Klaagster kan zich er niet mee verenigen dat verzekeraar slechts 50% van haar schade heeft uitgekeerd. De tegenpartij heeft gehandeld in strijd met artikel 54 RVV door linksaf een inrit in te slaan. De tegenpartij moest met deze bijzondere manoeuvre wachten totdat hij kon waarnemen dat geen verkeer naderde dat daardoor gehinderd zou worden. De verzekeraar van klaagsters auto heeft met succes de aansprakelijkheid afgewezen. Blijkens het aanrijdingsformulier van de tegenpartij zijn er geen getuigen. Nu opeens is er wel een getuige, maar dat is vermoedelijk een zuster van de tegenpartij. Verzekeraar behoort de schade van klaagster volledig te vergoeden.

Het standpunt van verzekeraar

De verzekerde had snelheid verminderd, voorgesorteerd en richting aangegeven om linksaf een brede inrit in te rijden. Zijn lezing van de toedracht staat in het aanrijdingsformulier met bijlagen en foto's. Toen bleek dat in de auto van de verzekerde naast de bestuurder een passagier had gezeten, is deze inzittende gevraagd een getuigenformulier in te vullen. Deze passagier bevestigde in haar getuigenverklaring, dat de verzekerde op de voorgeschreven wijze kenbaar had gemaakt linksaf te willen slaan door vaart te minderen, tijdig voor te sorteren en richting aan te geven. Ook volgens de bij het klaagschrift gevoegde lezing van de bestuurder van klaagsters auto gaf de verzekerde richting aan, maar niet tijdig.

Op basis van de voorhanden verklaringen heeft verzekeraar de schade van klaagster vergoed op basis van een 50 : 50 schulddeling.

Klaagster is het hiermee oneens en meent, zich beroepend op een vonnis van de kantonrechter te Almelo van 16 februari 1995, aanspraak te kunnen maken op volledige vergoeding. De kantonrechter komt evenwel tot de conclusie dat beide partijen schuld treft aan de aanrijding, zij het in de verhouding 75 aan de zijde van de linksaffer en 25 aan de zijde van de inhaler.

Een 50 : 50 schuldverdeling is verdedigbaar in het licht van de vonnissen van rechtbank Den Bosch van 17 november 1972, VR 1973, 111 en rechtbank Amsterdam van 18 juni 1986, VR 1989, 164. De verzekerde, die linksaf sloeg, had het verkeer dat op dezelfde weg zich naast dan wel links dicht achter hem bevond, voor moeten laten gaan (artikel 18 RVV), terwijl de bestuurder van klaagsters auto de verzekerde, die links had voorgesorteerd en te kennen had gegeven dat hij linksaf wilde slaan, rechts had moeten inhalen (artikel 11 RVV). In eerstgenoemde uitspraak heeft de rechtbank de schuldverhouding ook op 50 : 50 vastgesteld. In laatstgenoemde uitspraak oordeelde de rechter zelfs dat de linksaffer, die correct zijn linksafmanoeuvre had ingeleid, geen althans te verwaarlozen eigen schuld trof.

Het commentaar van klaagster

Klaagster heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, haar klacht gehandhaafd. Zij merkt nog op dat de kantonrechter te Almelo de schulddeling van 75 : 25 heeft gebaseerd op de veel te hoge snelheid van de

2007/033 Mo

inhalende automobilist. De auto van klaagster reed echter niet of niet noemenswaardig te hard. De door verzekeraar ingeroepen rechtbankvonnissen zijn al oud.

Het oordeel van de Raad

1. De Raad stelt voorop dat hij geen voor partijen bindende uitspraak kan doen omtrent (de mate van) ieders schuld. Een dergelijke uitspraak is aan de rechter voorbehouden. De Raad kan slechts beoordelen of het dienaangaande door verzekeraar ingenomen standpunt verdedigbaar is, omdat, zou dat niet het geval zijn, verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf schaadt.

2. Verdedigbaar is het standpunt van verzekeraar dat hij, gelet op de door hem overgelegde rechtbankvonnissen, de schade van klaagster op basis van een 50 : 50 schulddeling kon afwickelen. Tot een door klaagster verlangde afwikkeling op basis van een 100 : 0 schulddeling in haar voordeel zou slechts aanleiding zijn als de bestuurder van haar auto geen enkele schuld aan de aanrijding zou hebben. Verdedigbaar is het standpunt dat dit laatste niet is komen vast te staan.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 2 april 2007 door mr. M.M. Mendel, voorzitter, drs. C.W.L. de Bouter, mr. E.M. Dil-Stork en mr. P.A. Offers, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De voorzitter:

(mr. M.M. Mendel)

De secretaris:

(mr. S.N.W. Karreman)